

دانشکده شیمی

گروه شیمی آلی و بیوشیمی

پایاننامه

برای دریافت درجه کارشناسی ارشد در شیمی آلی

تهیه نانوکامپوزیت‌هایی بر پایه پلی استایرن و پلی استایرن اصلاح شده با نانو اکسید‌های
فلزی اصلاح شده و بررسی برخی از خواص آنها

استاد راهنما

دکتر حسن نمازی

استاد مشاور

دکتر علی اکبر انتظامی

دکتر عزیز شهریسا

پژوهشگر

علی پورفرض الله

۱۳۸۸ دی ماه

نام خانوادگی دانشجو: پور فرض الله	نام: علی
عنوان پایان نامه: تهیه نانوکامپوزیت‌هایی بر پایه پلی استایرن و پلی استایرن اصلاح شده با نانو اکسید‌های فلزی اصلاح شده و بررسی برخی از خواص آنها	
استاد راهنما: دکتر حسن نمازی	
استاد مشاور: دکتر علی اکبر انتظامی - دکتر عزیز شهریسا	
مقطع تحصیلی: کارشناسی ارشد دانشگاه: تبریز دانشکده: شیمی تعداد صفحه: ۹۵	گرایش: آلی رشته: شیمی تاریخ فارغ التحصیلی: دی ۸۸
واژه‌های کلیدی: کلرومتیل استایرن، Tris-base ، تری کلرو وینیل سیلان ، نانوذرات، نانوکامپوزیت، چکیده:	
در این کار پژوهشی ابتدا هموپلیمر و کوپلیمری از استایرن و کلرومتیل استایرن poly (St-co-CMS) با نسبت‌های ۳ به ۱ به روش پلیمریزاسیون رادیکالی آزاد سنتز و با نوکلئوفیل تریس هیدروکسی متیل آمینومتان (Tris-base) اصلاح شد. خواص حرارتی هموپلیمر و کوپلیمری از استایرن و کلرومتیل استایرن اصلاح شده نسبت به خود استایرن به وسیله DSC و TGA بررسی گردید و مشخص شد که بعد از اصلاح شیمیایی خواص حرارتی بهبود یافته است. در مرحله دوم، سطح نانو ذرات SiO_2 و TiO_2 با تری کلرو وینیل سیلان به صورت شیمیایی اصلاح شد و بدین ترتیب پیوند دوگانه بر روی سطح نانوذرات SiO_2 و TiO_2 قرار گرفت. و سپس کوپلیمریزاسیون بین نانوذرات حاوی پیوند دوگانه و مونومر استایرن انجام شد و نانو ذرات گرافت شده به پلی استایرن تهیه شد. در مرحله بعد، نانوکامپوزیت هموپلیمر استایرن و کوپلیمر اصلاح شده poly(St-co-TMS) با نانوذرات SiO_2 و TiO_2 اصلاح شده با استایرن در درصدهای ۵ و ۱۰ تهیه شد. و بعدا خواص حرارتی نانو کامپوزیت‌های تهیه شده با استایرن مقایسه شد و مشخص شد که خواص حرارتی پلیمرهای تهیه شده بعد از تشکیل نانوکامپوزیت به طور چشمگیری بهبود یافته است. نمونه‌های تهیه شده با استفاده از تکنیکهای FT-IR، SEM، $^1\text{H NMR}$ ، AFM، مورد بررسی قرار گرفت.	

فهرست

فصل اول: بررسی منابع

۱	- مواد نانو	۱-۱-۱-
۲	- اهداف استفاده از نانو.....	۱-۱-۱-۱-
۳	- خواص ویژه مواد.....	۱-۱-۱-۲-
۴	- معاایب و مشکلات به کارگیری نانو ذرات.....	۱-۱-۱-۳-
۵	- روش‌های مختلف برای جلوگیری از تجمع نانوذرات.....	۱-۱-۱-۴-
۶	- معرفی نانوکامپوزیت.....	۱-۱-۲-
۷	- تفاوت کامپوزیت با نانوکامپوزیت.....	۱-۱-۲-۱-
۸	- نانو تکنولوژی پلیمر.....	۱-۲-۱-
۹	- انواع نانوکامپوزیت‌ها بر حسب زمینه.....	۱-۲-۱-۳-
۱۰	- نانوکامپوزیت زمینه پلیمری.....	۱-۲-۱-۳-۱-
۱۱	- انواع پلیمرهای به کار رفته در ساخت نانوکامپوزیت‌های پلیمری.....	۱-۲-۱-۴-
۱۲	- نانو ذرات متداول برای زمینه‌های پلیمری.....	۱-۲-۱-۵-
۱۳	- پرکننده‌های یک بعدی.....	۱-۲-۱-۵-۱-
۱۴	- پرکننده‌های دو بعدی یا صفحه‌ای.....	۱-۲-۱-۵-۲-
۱۵	- پرکننده‌های سه بعدی.....	۱-۲-۱-۵-۳-
۱۶	- فاکتورهای موثر بر خواص نانوکامپوزیت پلیمری.....	۱-۲-۱-۶-
۱۷	- ویژگیهای مواد نانوساختار.....	۱-۲-۱-۷-
۱۸	- ستز نانوکامپوزیت پلیمری	۱-۳-۱-
۱۹	- چالش‌های ستز	۱-۳-۱-۱-
۲۰	- روش سل-ژل.....	۱-۳-۱-۲-
۲۱	- مشارکت نانو ساختارها در داخل ماتریس پلیمری.....	۱-۳-۱-۲-۲-
۲۲	- روشهای اصلاح سطح نانوذره.....	۱-۳-۱-۳-
۲۳	- کلرومتیل استایرن و خصوصیات آن.....	۱-۴-۱-
۲۴	- پلیمریزاسیون کلرومتیل استایرن.....	۱-۴-۱-۱-
۲۵	- اصلاح شیمیایی پلیمرها و کوپلیمرهای کلرومتیل استایرن.....	۱-۴-۱-۲-
۲۶	- کاربردهای پلیمرهای کلرومتیل استایرن.....	۱-۴-۱-۳-
۲۷	- اصلاح شیمیایی نانوپارتیکل‌ها و کارهای انجام پذیرفته در این مورد.....	۱-۴-۱-۵-
۲۸	- ساختار و خواص سلیکا.....	۱-۵-۱-

۲۷	۲-۵-۱ - عامل دار کردن سطح سیلیکا.....
۲۸	۳-۵-۱ - ارگانو سیلانها.....
۲۸	۴-۵-۱ - ساختار و خواص تیتانیم دی اکسید.....
۲۹	۵-۵-۱ - کاربرد نانوذرات تیتانیم دی اکسید.....
۳۰	۶-۱ - هدف از کار پژوهشی.....

فصل دوم: بخش تجربی

۳۱	۱-۱-۲ - مواد شیمیایی.....
۳۱	۱-۲-۲ - دستگاهها و تجهیزات بکار رفته.....
۳۲	۱-۳-۲ - خالص سازی.....
۳۳	۱-۴-۲ - نوبلور نمودن آغازگر آزو بیس ایزوبوتیرونیتریل (AIBN).....
۳۳	۱-۵-۲ - تهیه هموپلیمر استایرن.....
۳۴	۱-۵-۲ - تهیه هموپلیمر کلرومتیل استایرن.....
۳۴	۱-۵-۲ - تهیه کوپلیمر استایرن - کلرومتیل استایرن به نسبت مولی ۱:۳.....
۳۵	۱-۶-۲ - تهیه هموپلیمر کلرومتیل استایرن اصلاح شده با Tris-base.....
۳۶	۱-۶-۲ - تهیه کوپلیمر استایرن - کلرومتیل استایرن اصلاح شده با Tris-base.....
۳۶	۱-۷-۲ - تست حلالیت.....
۳۶	۱-۸-۲ - اصلاح نانوذره سیلیکا با تری کلرووینیل سیلان (Vinyl- SiO ₂).....
۳۷	۱-۸-۲ - اصلاح نانو ذره TiO ₂ با تری کلرووینیل سیلان (Vinyl- TiO ₂).....
۳۷	۱-۹-۲ - سنتز پلی استایرن گرفت شده به نانو ذره سیلیکا P(St)-g-SiO ₂).....
۳۸	۱-۹-۲ - سنتز پلی استایرن گرفت شده به نانو ذره تیتانیم دی اکسید P(St)-g-TiO ₂
۳۸	۱-۱۰-۲ - تهیه نانوکامپوزیت P(St) با نانو ذرات SiO ₂ و TiO ₂ در ۵ و ۱۰ درصد وزنی.....
۳۹	۱-۱۱-۲ - تهیه نانوکامپوزیت P(St -co-TMS) با نانو ذرات SiO ₂ و TiO ₂ در ۵ و ۱۰ درصد وزنی.....

فصل سوم: بحث و نتیجه گیری

۴۰	۱-۱-۳ - بررسی تهیه هموپلیمر استایرن.....
۴۱	۱-۱-۳ - خواص حرارتی پلی استایرن.....
۴۱	۱-۱-۳ - هموپلیمریزاسیون کلرومتیل استایرن.....
۴۳	۱-۱-۳ - شرایط تهیه کوپلیمر استایرن - کلرومتیل استایرن به نسبت مولی ۱:۳.....
۴۴	۱-۱-۳ - مشخصات طیفی کوپلیمر P(St-co-CMS).....
۴۵	۱-۱-۳ - اصلاح هموپلیمر Tris-bas با P(CMS).....
۴۶	۱-۱-۳ - بررسی طیف FT-IR هموپلیمر اصلاح شده با Tris-base.....
۴۷	۱-۱-۳ - مقایسه طیف FT-IR هموپلیمر P(CMS) با هموپلیمر اصلاح شده با Tris-base.....

۴۸	- حلایت پلیمرها و کوپلیمرهای سنتز شده.....	۸-۱-۳
۴۹	- بررسی خواص حرارتی هموپلیمراصلاح شده	۹-۱-۳
۵۲	۱۰-۱-۳ - اصلاح کوبلیمر (P(St-co-CMS) با Tris-base	۱۰-۱-۳
۵۲	۱۱-۱-۳ - مشخصات طیف FT-IR کوبلیمر اصلاح شده با Tris-base	۱۱-۱-۳
	۱۲-۱-۳ - مقایسه طیف FT-IR، P(CMS) و P(St-co-CMS) با کوبلیمر اصلاح شده با Tris-base	۱۲-۱-۳
۵۳	۱۳-۱-۳ - بررسی خواص حرارتی کوبلیمر اصلاح شده با Tris-base	۱۳-۱-۳
۵۷	۱۴-۱-۳ - مقایسه پایداری حرارتی هموپلیمر (P(CMS) و کوبلیمر P(St-co-CMS) اصلاح شده.....	۱۴-۱-۳
۵۸	۲-۳ - بررسی سنتز نانو ذرات سیلیکا اصلاح شده با تری کلوروینیل سیلان.....	۲-۳
۵۹	۱-۲-۳ - مشخصات طیف FT-IR نانو ذرات سیلیکا حاوی وینیل (V-SiO ₂)	۱-۲-۳
۶۱	۲-۲-۳ - بررسی واکنش تهیه کوبلیمر P(St)-g-SiO ₂	۲-۲-۳
۶۱	۳-۲-۳ - مشخصات طیف FT-IR سیلیکا اصلاح شده با استایرن SiO ₂	۳-۲-۳
۶۲	۴-۲-۳ - مقایسه طیف FT-IR نانو ذرات سیلیکا، با V-SiO ₂ و SiO ₂	۴-۲-۳
۶۳	۵-۲-۳ - بررسی نتایج وزن سنجی حرارتی کوبلیمر P(St)-g-SiO ₂	۵-۲-۳
۶۴	۶-۲-۳ - بررسی سنتز نانو ذرات TiO ₂ اصلاح شده با تری کلوروینیل سیلان.....	۶-۲-۳
۶۶	۷-۲-۳ - مشخصات طیف FT-IR نانو ذرات TiO ₂ حاوی وینیل (V-TiO ₂)	۷-۲-۳
۶۷	۸-۲-۳ - بررسی واکنش تهیه کوبلیمر P(St)-g-TiO ₂	۸-۲-۳
۶۸	۹-۲-۳ - مشخصات طیف P(St)-g-TiO ₂ FT-IR	۹-۲-۳
۶۹	۱۰-۲-۳ - مقایسه طیف FT-IR نانو ذرات V-TiO ₂ ، TiO ₂ و V-TiO ₂	۱۰-۲-۳
۷۰	۱۱-۲-۳ - بررسی نتایج وزن سنجی حرارتی کوبلیمر P(St)-g-TiO ₂	۱۱-۲-۳
۷۰	۱۲-۲-۳ - مقایسه گرافت پلی استایرن بر روی نانوذرات V-TiO ₂ و V-SiO ₂	۱۲-۲-۳
۷۱	۱۳-۳ - مطالعه مورفولوژی نانوکامپوزیت‌ها.....	۱۳-۳
۷۵	۱-۳-۳ - مطالعه مورفولوژی و اندازه نانوذرات اصلاح شده با استفاده از میکروسکوپ نیروی اتمی (AFM)	۱-۳-۳
۷۸	۴-۳ - بررسی رفتار حرارتی نانوکامپوزیت‌ها.....	۴-۳
۷۸	۱-۴-۳ - مقایسه DSC پلی استایرن و کوبلیمر اصلاح شده آن.....	۱-۴-۳
۷۹	۲-۴-۳ - مقایسه DSC نانوکامپوزیت‌های کوبلیمر اصلاح شده استایرن با نانوذرات سیلیکا اصلاح شده....	۲-۴-۳
۸۰	۳-۴-۳ - تاثیر اصلاح نانوذرات سیلیکا در خواص حرارتی کوبلیمر P(St-co-TMS)	۳-۴-۳
۸۱	۴-۴-۳ - مقایسه DSC نانوکامپوزیت‌های کوبلیمر اصلاح شده استایرن با نانوذرات TiO ₂ اصلاح شده.....	۴-۴-۳
۸۲	۴-۴-۳ - تاثیر اصلاح نانوذرات TiO ₂ در خواص حرارتی کوبلیمر P(St-co-TMS)	۴-۴-۳
۸۳	۶-۴-۳ - تاثیر اصلاح نانوذرات SiO ₂ در خواص حرارتی (P(St)	۶-۴-۳
۸۵	۷-۴-۳ - تاثیر اصلاح نانوذرات TiO ₂ در خواص حرارتی (P(St)	۷-۴-۳
۸۶	۸-۴-۳ - مطالعه پایداری حرارتی نانوکامپوزیت P(St-co-TMS) با نانوذرات SiO ₂ و SiO ₂ اصلاح شده..	۸-۴-۳

۹-۴-۳- مطالعه پایداری حرارتی نانوکامپوزیت P(St-co-TMS) با نانوذرات TiO_2 و TiO_2 اصلاح شده.^{۸۷}

۸۸ ۵-۵- نتیجه‌گیری

۸۹ ۶-۶- پیشنهادات

۹۰ ۷-۷- منابع

فهرست شکل‌ها، شماها، جدول‌ها و اختصارات

شکل‌ها

شکل ۱-۱: انواع نانوذره بر حسب ابعاد	۱
شکل ۱-۲: نحوه تشکیل نانوکامپوزیت از اجزاء سازنده مختلف	۴
شکل ۱-۳: تصویر SEM نano الیاف پلیمری	۸
شکل ۱-۴: (a) کربن نانو تیوب تک دیواره (b) کربن نانو تیوب چند دیواره	۹
شکل ۱-۵: تصویر سمت چپ SEM و سمت راست ساختار لایه ای گرافیت.	۹
شکل ۱-۶: ساختار لایه ای MMT	۱۰
شکل ۱-۷: اصلاح نانو کلی	۱۲
شکل ۱-۸: یک نمونه از نانو ذره سه بعدی	۱۲
شکل ۱-۹: روش‌های مختلف مخلوط کردن مستقیم برای نانو ذرات لایه ای و پلیمر	۱۵
شکل ۱-۱۰: تفاوت دو نوع متفاوت از گرافت	۱۷
شکل ۱-۱۱: اهمیت انتخاب کلرومتیل استایرن در تحقیقات	۱۹
شکل ۱-۱۲: شمایی از فرایند کلی تهیه نانوکامپوزیتهای ABS/SiO ₂	۲۵
شکل ۱-۱۳: اصلاح سطح نانوذره	۲۸
شکل ۱-۱۴: طیف FT-IR پلی استایرن	۴۰
شکل ۱-۱۵: منحنی DSC پلی استایرن	۴۱
شکل ۱-۱۶: طیف ¹ H NMR پلی کلرومتیل استایرن	۴۲
شکل ۱-۱۷: طیف FT-IR پلی کلرومتیل استایرن	۴۳
شکل ۱-۱۸: طیف FT-IR کوپلیمر (St-co-CMS)	۴۴
شکل ۱-۱۹: طیف ¹ H NMR کوپلیمر (St-co-CMS)	۴۵
شکل ۱-۲۰: طیف FT-IR هموپلیمر (CMS) اصلاح شده با Tris-base	۴۷
شکل ۱-۲۱: طیف FT-IR هموپلیمر (P(CMS) با (a) هموپلیمر اصلاح شده با Tris-base	۴۸
شکل ۱-۲۲: منحنی DSC (a) پلی استایرن (b) هموپلیمر اصلاح شده با Tris-base	۵۰
شکل ۱-۲۳: منحنی وزن سنجی حرارتی (TGA) (a) P(TMS) (b) P(St-co-CMS)	۵۱
شکل ۱-۲۴: منحنی DTG (a) P(TMS) (b) P(St-co-CMS)	۵۱
شکل ۱-۲۵: طیف FT-IR (c) P(St-co-CMS) با کوپلیمر اصلاح شده با Tris-base	۵۳
شکل ۱-۲۶: طیف FT-IR (a) P(CMS) (b) P(St-co-TMS)	۵۴

..... شکل ۱۴-۳: منحنی DSC (a) پلی استایرن (b) کوپلیمر اصلاح شده با Tris-base	۵۵
..... شکل ۱۵-۳: منحنی TGA (St-co-TMS) P	۵۶
..... شکل ۱۶-۳: منحنی DTG (St-co-TMS) P	۵۶
..... شکل ۱۷-۳: منحنی TGA (TMS) P (St-co-TMS)	۵۷
..... شکل ۱۸-۳: منحنی DTG (TMS) P (St-co-TMS)	۵۷
..... شکل ۱۹-۳: طیف های FT-IR (a) V-SiO ₂ , (b) SiO ₂ , (c) دیسپرس بعد از	۵۹
..... شکل ۲۰-۳: طیف FT-IR سیلیکای حاوی گروه وینیل	۶۰
..... شکل ۲۱-۳: طیف FT-IR سیلیکای اصلاح شده با استایرن (g-SiO ₂) P(St)-	۶۲
..... شکل ۲۲-۳: طیف های FT-IR (a) V-SiO ₂ , (b) SiO ₂ , (c) P(St)-g-SiO ₂	۶۳
..... شکل ۲۳-۳: منحنی وزن سنجی حرارتی کوپلیمر P(St)-g-SiO ₂	۶۴
..... شکل ۲۴-۳: منحنی V-TiO ₂ (a) ستر V-TiO ₂ , (b) ستر V-TiO ₂ را بدون دیسپرس کردن در حمام التراسونیک	۶۵
..... شکل ۲۵-۳: طیف FT-IR نانوذرات TiO ₂ اصلاح شده با وینیل (V-TiO ₂)	۶۷
..... شکل ۲۶-۳: طیف FT-IR پلی استایرن گرافت شده بر روی V-SiO ₂	۶۸
..... شکل ۲۷-۳: طیف P(St)-g-TiO ₂ (c), V-TiO ₂ (b), TiO ₂ (a) FT-IR	۶۹
..... شکل ۲۸-۳: منحنی TGA کوپلیمر P(St)-g-TiO ₂	۷۰
..... شکل ۲۹-۳: منحنی TGA مقایسه گرافت پلی استایرن بر روی نانوذرات V-SiO ₂ و V-TiO ₂	۷۱
..... شکل ۳۰-۳: تصویر P(St)-g-SiO ₂ SEM با بزرگنمایی ۵۰۰۰	۷۲
..... شکل ۳۱-۳: تصویر P(St)-g-SiO ₂ SEM با بزرگنمایی ۲۰۰۰	۷۲
..... شکل ۳۲-۳: تصویر P(St-co-TMS)/SiO ₂ SEM در ۵٪ وزنی با بزرگنمایی ۳۰۰۰	۷۳
..... شکل ۳۳-۳: تصویر P(St-co-TMS)/P(St)-g-SiO ₂ SEM در ۵٪ وزنی با بزرگنمایی ۲۰۰۰۰	۷۳
..... شکل ۳۴-۳: تصویر P(St-co-TMS)/P(St)-g-SiO ₂ SEM در ۵٪ وزنی با بزرگنمایی ۱۰۰۰۰	۷۴
..... شکل ۳۵-۳: تصویر P(St-co-TMS)/TiO ₂ SEM در ۵٪ وزنی با بزرگنمایی ۱۰۰۰۰	۷۴
..... شکل ۳۶-۳: تصویر P(St-co-TMS)/P(St)-g-TiO ₂ SEM در ۵٪ وزنی با بزرگنمایی ۱۰۰۰۰	۷۵
..... شکل ۳۷-۳: تصویر AFM بخش عرضی برای نانوسیستیم از آنالیز خطی P(St)-g-SiO ₂ (a)	۷۶
..... شکل ۳۸-۳: تصویر AFM (a) P(St)-g-TiO ₂ , (b) P(St)-g-SiO ₂ بخش عرضی برای نانوسیستیم از آنالیز خطی	۷۷
..... شکل ۳۹-۳: مقایسه منحنی P(St-co-TMS) (c) و P(TMS) (b) و P(St) (a) DSC	۷۹

شکل ۳-۴: منحنی DSC (a) P(St-co-TMS) و (b) P(St-co-TMS) / P(St)-g- SiO₂ مربوط به نانو کامپوزیت

۸۰ به ترتیب با ۵٪ و ۱۰٪ نانوذره

شکل ۳-۴۱: منحنی DSC (a) P(St-co-TMS) / P(St)-g- SiO₂ (b) P(St-co-TMS) / SiO₂ (c)

۸۱ P(St-co-TMS) / P(St)-g- SiO₂ (c)

شکل ۳-۴۲: منحنی DSC (a) P(St-co-TMS) و (b) P(St-co-TMS) / P(St)-g- SiO₂ مربوط به نانو کامپوزیت

۸۲ به ترتیب با ۵٪ و ۱۰٪ نانوذره

شکل ۳-۴۳: منحنی DSC (a) P(St-co-TMS) / TiO₂ (b) P(St-co-TMS) / P(St)-g- TiO₂ (c)

۸۳ P(St-co-TMS) / P(St)-g- TiO₂ (c)

شکل ۳-۴۴: مربوط به منحنی DSC کوپلیمر (a) P(St) و (b) P(St) / P(St)-g- SiO₂

۸۴ P(St) / SiO₂ (c)

شکل ۳-۴۵: مربوط به منحنی DSC کوپلیمر (a) P(St) / (P(St) -g- TiO₂) و (b) P(St) / P(St)-g- TiO₂

۸۵ (c)

شکل ۳-۴۶: مقایسه منحنی TGA کوپلیمر P(St-co-TMS) با نانو کامپوزیت

P(St-co-)/ SiO₂ .TMS

۸۶ TMS

شکل ۳-۴۷: منحنی TGA کوپلیمر P(St-co-TMS) / P(St)-g- TiO₂ با نانو کامپوزیت

۸۷ P(St-co-TMS.) / TiO₂

شماها

شماى ۱-۱: استایرن و پیرولیدون و پلیمریزه شدن آنها

شماى ۲-۱: تهیه نانوذره به روش سل-ژل

شماى ۳-۱: ساختار پلی هیدرال الیگومریک سیلوکسان (POSS)

شماى ۴-۱: گرافت پلی متیل متا اکریلات بروی نانوذره به روش ترکیب دو حالت گرافت

شماى ۵-۱: ساختمان مونومر ایزومرهای CMS

شماى ۶-۱: ساختار DEPN

شماى ۷-۱: ساختار Styryl-DEPN

شماي ۸-۱: شماي واكنش برای متصل شدن کوالاني آغازگر آلکوكسی آمين بر پايه DEPN روی سيليكا گرافت	۲۴
های پی درپی پلی استاييرن از سطح سيليكاي عامل دار شده	۲۴
شماي ۹-۱: ساختار APTMS	۲۴
شماي ۱۰-۱: واكنشهای انجام شده در سистем خشک و بدون حلال	۲۶
شماي ۱۱-۱: ساختار رتيل، آناتاس و بروكيت	۲۹
شماي ۱-۳: واكنش پليميريزاسيون پلی استاييرن	۴۰
شماي ۲-۳: واكنش هموپليميريزاسيون CMS	۴۲
شماي ۳-۳: واكنش کوليميريزاسيون مونومر استاييرن با كلرومتييل استاييرن	۴۴
شماي ۴-۳ : واكنش اصلاح هموپليمير P(CMS) با Tris-base	۴۶
شماي ۵-۳ اصلاح نانوذرات سيليكا با تري كلرو وينيل سيلان	۵۸
شماي ۶-۳: واكنش گرافت پلی استاييرن بر روی V-SiO ₂	۶۱
شماي ۷-۳: واكنش گرافت وينيل تري كلرو سيلان بر روی نانوذره TiO ₂	۶۴
شماي ۸-۳: واكنش گرافت پلی استاييرن بر روی V-SiO ₂	۶۸

جدولها

جدول ۱-۱: واكنشهای کوپليميريزاسيون CMS با برخی از مونومرها به همراه ظرايب فعالیت آنها	۲۰
جدول ۱-۳: حلاليت پلimer و کوپليميرستتر شده در حلالهای مختلف	۴۹
جدول ۲-۳: باندهای جذبی اصلی نانوذرات سيليكا	۶۰
جدول ۳-۳: باندهای جذبی اصلی نانوذرات TiO ₂	۶۶

اختصارات

MMT: Montmorillonite

CEC: Cation - Exchange Capacity

PEO: polyethylene oxide

PVA: Polyvinyl alchol

PVC: Polyvinyl chloride

PVP: Polyvinyl pyrrolidone

HDT: Heat deformation temperature

POSS: poly oligomeric silsesquioxane

CMS: Chloromethyl styrene

VBC: Vinylbenzyl chloride

NLO: Nonlinear Optics

GRP: Generated radical polymerization

ATRP: Atom transfer radical polymerization

RAFT: Reversible Addition Fragmentation chain Transfer

NMP: Nitroxide-mediated polymerization

DEPN: N-tert-butyl-1-diethylphosphono-2, 2-dimethylpropyl nitroxide

AIBN: Azobisisobutyronitrile

APTMS: Acryloxy propyl trimethoxy silane

ABS: Acrylonitrile Butadiene Styrene

SEM: Scanning Electron Microscopy

AFM: Atomic force microscope

DSC: Differential scanning calorimetry

DMF: Dimethyl Formamide

THF: Tetrahydrofuran

TGA: Thermogravimetric Analysis

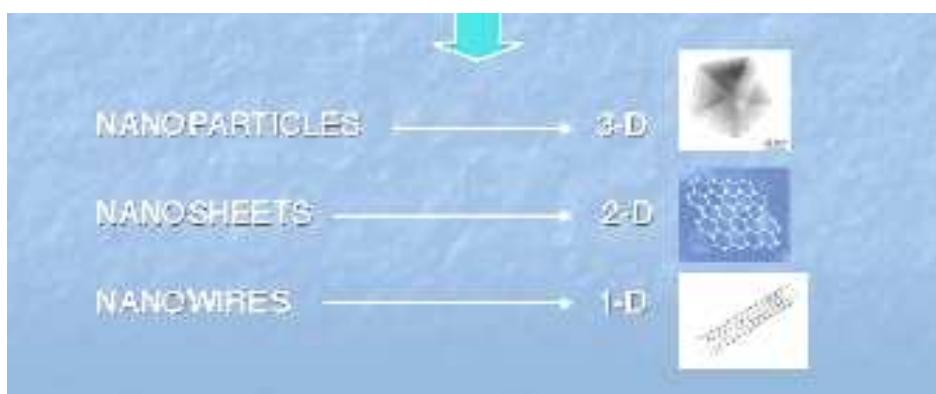
DTG: Derivative thermogravimetry

فصل اول

مقدمه و بررسی منابع
مقدمه و بررسی منابع

۱-۱-۱- مواد نانو

موادی هستند که حداقل در یک بعد دارای اندازه ذرات بین $1\text{-}10^0$ نانومتر می‌باشند. گاهی به این مواد نانو پودری نیز گفته می‌شود. این مواد از لحاظ ساختار بین ساختار کریستالی و ساختار آمورف طبقه بندی می‌شوند زیرا نه دارای ساختار آمورف می‌باشند چون اتمها به صورت کریستالهای مجزا وجود دارند و نه دارای ساختار کریستالی می‌باشند زیرا خواصه‌ها به یکدیگر پیوسته هستند و ساختار کریستالی را تشکیل نمی‌دهند [1].

شکل ۱-۱: انواع نانوذره بر حسب ابعاد [1].

۱-۱-۱-۱- اهداف استفاده از نانوذره

بهبود خواص در فاز زمینه البته بعضی از ذرات ممکن است خواص را تضعیف بکند مهمترین خواص بهبود یافته در نانوکامپوزیت توسط ذرات شامل موارد زیر می‌باشد.

- ۱- افزایش مقاومت در مقابل نیروهای خارجی تا آنجا که باعث تغییر در ساختار نانوکامپوزیت نشود این افزایش ممکن است کششی، برشی، خمسی و پیچشی باشد.
- ۲- در نانوکامپوزیت زمینه سرامیک افزایش خاصیت انتخابگری در غشاها
- ۳- نانوکامپوزیت پلیمری افزایش مقاومت در مقابل نفوذ سیالات.
- ۴- پایداری ابعادی: این در اثر اعمال نیروهای خارجی ضعیف مورد مطالعه قرار می‌گیرد.
- ۵- بالا رفتن مقاومت حرارتی به گونه‌ای که زمینه مورد نظر مقاومت حرارتی بیشتری نسبت به فاز زمینه در حالت خالص داشته باشد.

۷- البته بهبود خواص نانوکامپوزیت ها تنها در خواص مکانیکی خلاصه نمی شود بلکه در اکثر نانو کامپوزیت ها خواص حرارتی و مقاومت در مقابل گاز در برخی مواقع خواص شیمیایی مواد نانو کامپوزیتی نسبت به حالت قبل بهبود می یابد [2].

۱-۱-۲- خواص ویژه مواد

به طور کلی خواص مواد در مقیاس بزرگ به اتمهای تشکیل دهنده مواد، نحوه قرار گرفتن اتمها در ساختار ماده بستگی دارد ولی در مقیاس نانو علاوه بر اینها به ابعاد ماده نیز بستگی دارد. علت اینکه مواد در ابعاد نانو بر خواص تاثیر می گذارند به دلایلی همچون:

- ۱- نزدیک شدن ابعاد ماده به مقیاس های نزدیک اندازه های مولکولی
- ۲- نسبت سطح به حجم بالا در مواد نانو
- ۳- افزایش کمی حجم مرزدانه ها که با کاهش اندازه دانه حاصل می شود بستگی دارد [2].

۱-۱-۳- معايب و مشكلات به کارگيري نانو ذرات

- عدم توزيع يکنواخت فاز دوم پخش شونده در فاز اول (زمينه) که به عدم يکنواختي قطعه نانو کامپوزيتی منجر می شود.

- به هم چسیدن پودرهای نانو کامپوزيتی به دليل سطح ویژه و انرژي سطحی بالا که اين باعث عدم بهبود خواص مکانیکی نانو کامپوزيت می شود [۳].

۱-۱-۴- روشهاي مختلف برای جلوگيري از تجمع نانوذرات

برای رفع مشکل توزيع غير يکنواخت فاز دوم پخش شونده در فاز زمينه اين پيشنهادات ارائه شده است.

۱- ابتدا پليمر را در داخل حلal مناسب حل می کنند و سپس فاز دوم را به آن می افرايند اين عمل باعث می شود که اجزای غيرپليمری یا غيرآلی به شکل يکنواخت داخل زمينه پليمری پخش شوند انتخاب حلal مناسب در اين فرایند بسیار مهم است.

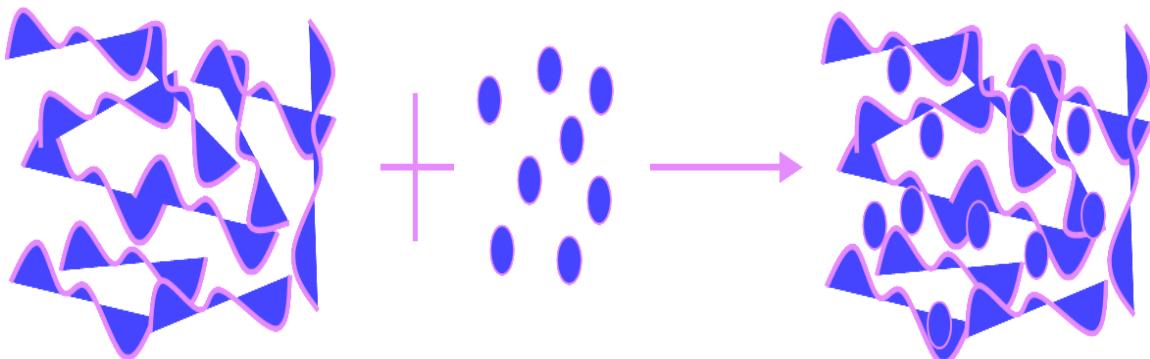
۲- پلیمر به عنوان عامل کلوئید کننده استفاده می شود یعنی در محلول مورد نظر پلیمر به عنوان عامل فعال کننده سطحی پودرهای نانو کامپوزیتی روی سطح ذرات بار الکتریکی ایجاد می کند و باعث ایجاد نیروی دافعه بین ذرات می شود و ذرات به صورت یکنواخت توزیع می شوند.

۳- نانوذرات را قبل از استفاده با ترکیبات آلی اصلاح می کنند تا اینکه خواص هیدروفیلی آن کاسته شود و در حللهای آلی خوب پخش شود [۳].

۲-۱- معرفی نانوکامپوزیت

از دو یا چند جزء مجزا تشکیل شده است که یک یا چند جزء آن ابعادی کمتر از 100 nm دارد حضور پرکننده ها در ابعاد نانو باعث استحکام در ماده زمینه می شود با توزیع پرکننده ها^۱ به درون ماده زمینه خصوصیاتی نظیر استحکام، سختی، خواص بیولوژیکی و تخلخل تغییر می کند. مواد زمینه می توانند ذرات را به گونه ای از هم جدا نگه دارد که رشد ترک به تاخیر افتاد به بیان دیگر با توزیع مناسب مواد پرکننده درون ماده زمینه مسیر رشد ترک در زمینه طولانی تر شده و بنابراین رشد ترک به تاخیر می افتد اجزاء نانوکامپوزیت ها بر اثر برهمنکش سطحی بین ماده زمینه و مواد پرکننده از خواص بهتری برخوردار می شوند. نوع و میزان این برهمنکش ها نقش مهمی در خواص مختلف نانوکامپوزیت ها همچون حلالیت خواص نوری، خواص مکانیکی و الکتریکی آنها دارد. فناوری نانو و تولید مواد در ابعاد نانومتری موضوع جذابی برای تحقیقات است که در دهه اخیر توجه بسیاری را به خود معطوف داشته است. نانوکامپوزیت ها نیز به عنوان یکی از شاخه های این فناوری جدید، اهمیت بسیاری یافته است و یکی از زمینه هایی است که کاربردهای صنعتی پیدا کرده است. تلاش های اولیه موفقیت آمیز در تهیه نانوکامپوزیت ها به دهه های شصت و هفتاد قرن بیستم میلادی باز می گردد. اما در 1980 با تهیه نانوکامپوزیت ها بر پایه نایلون^۶- خاک رس به صورت تجاری به وسیله شرکت تویوتا ژاپن، تحقیقات برای ساخت این مواد شدت و سرعت بیشتری پیدا کرد و شرکت های یوبی، یون کیتا، هانی ول و بایر نیز نانوکامپوزیت هایی را بر پایه نایلون^۷ ارائه نمودند که عمدۀ کاربرد آنها در خودروسازی و صنایع بسته بندی بود. از آن به بعد تعداد دیگری از شرکت ها، نانوکامپوزیت ها را به منظور کاربردهای تجاری مورد مطالعه قرار دادند و در اوآخر سال

۲۰۰۱ میلادی شرکت های جنرال موتور و باسل اولین کاربرد نانوکامپوزیت های بر پایه اولفین های گرم را در قطعات خارجی اتومبیل ارائه نمودند [۴-۵].

شکل ۱-۲: نحوه تشکیل نانوکامپوزیت از اجزاء سازنده مختلف [۳].

۱-۲-۱- تفاوت کامپوزیت با نانوکامپوزیت

کامپوزیت ها با افزودنی هایی در مقیاس میکرو تقویت می شوند ولی نانوکامپوزیت ها با افزودنی هایی در مقیاس نانو تقویت می شوند برای این کار افزودنی ها در مقیاس نانو به صورت گونه ای دارای حداقل بعد در گستره ۱۰۰-۱ نانومتر باشند تعریف می شوند. طبق نظریه های میکرومکانیک خواص موثر مواد کامپوزیت مانند مدول یانگ، توابعی از خواص تشکیل دهنده ها، نسبت حجمی اجزاء، حالت و نحوه آرایش افزودنی ها و فصل مشترک بستر و افزودنی می باشند. در واقع برای سیستم های با تقویت کننده های در مقیاس میکرو درست است اما نمی تواند برای نانو کامپوزیت درست باشد. در بین نانو کامپوزیت ها بیشترین توجه به نانو کامپوزیت های زمینه پلیمری معطوف شده است [۶].

۱-۲-۲- نانو تکنولوژی پلیمر

زمینه نانو تکنولوژی یکی از محدوده های وسیع برای تحقیقات رایج و توسعه اساسی در همه تکنیک ها می باشد که شامل علوم پلیمر و تکنولوژی است و این زمینه های تحقیقاتی محدوده وسیعی از موضوعات را می پوشاند. نانوتکنولوژی برای علوم پلیمر به عنوان مطالعه پیشین جدید نیست اما قبل از سن نانو تکنولوژی ابعاد نانو مقیاس به طور خاصی به عنوان نانو تکنولوژی مطرح

نمی شد. مقاوم-سازی موضوعی است که دهه ها بر آن تحقیق شده است. تقریباً در نانوکامپوزیت های حاضر بحث نانو کامپوزیت آلی- معدنی بر مبنای شیمی سل - ژل که چندین دهه بر روی آن تحقیقات انجام می شده متوقف شده است. در هستی ابعاد نانومقیاس منطقه انتقال بین سطوح ماکرو و سطوح مولکولی هستند. یک موضوع جالب در زمینه نانوکامپوزیت بر مبنای پلیمر با مشاهدات جالب شامل پیوسته شدن رس و اخیراً با تحقیقات بیشتر با نانو لوله کربن، نانو الیاف کربنی، گرافیت ورق ورق شده و نانو کریستالهای فلزی و پرکننده های معدنی نانو متری و الیاف اصلاح شده آشکار شده است [۷].

۱-۳-۲-۱- انواع نانوکامپوزیتها بر حسب زمینه

نانو کامپوزیت های سرامیکی
نانو کامپوزیت های زمینه فلزی
نانو کامپوزیت های زمینه پلیمری

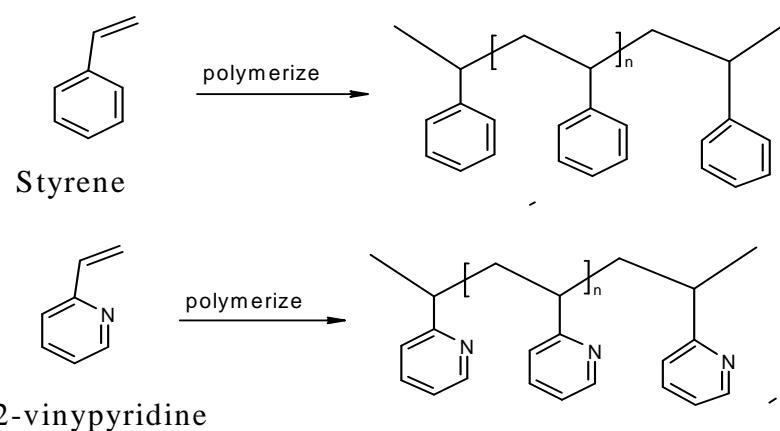
۱-۳-۲-۱- نانوکامپوزیت زمینه پلیمری

نانوکامپوزیت های پلیمری نسل جدیدی از مواد هستند که شامل یک ماتریس پلیمری و کمتر از ۱۰ درصد وزنی از یک تقویت کننده نانومتری می باشند. تقویت کننده های نانومتری به علت داشتن نسبت طول به قطر (L/D) زیاد، ابعاد بسیار کوچک و میزان سطح بسیار بالا در مقایسه با تقویت کننده های معمولی نظیر الیاف شیشه و تالک، در سطح بارگذاری ^۲ کمتری باعث بهبود خواص مورد نظر گردیده این نوع کامپوزیت به عنوان نانو کامپوزیت های هیبریدی آلی - غیرآلی نیز شناخته می شوند. که در دهه ۹۰ مورد توجه محققان قرار گرفته است تفاوت عمدی این نانوکامپوزیت با دو گروه قبل این است که در این نانوکامپوزیت ها فاز ماتریس یا زمینه از جنس پلیمر است و همین تفاوت باعث می شود که روش های تهیه و شکل دهی این نوع نانو کامپوزیت ها با دو گروه دیگر متفاوت باشد. مهمترین علت استفاده از این نوع نانوکامپوزیت ها بهبود خواص مکانیکی و حرارتی پلیمرها است [۷].

۱-۲-۴- انواع پلیمرهای به کار رفته در ساخت نانوکامپوزیتها

الف: پلیمرهای وینیلی:

شامل پلیمرهایی است که از افزایش مونومرهای وینیلی بدست می‌آیند: متیل متاکریلات، بوتیل اکریلات، اکریلیک اسید، استایرن، وینیل پیرولیدن، پلی وینیل الکل (PVA)، پلی وینیل پیرولیدن (PVP)، پلی وینیل کلراید (PVC)، پلی اتیلن گلیکول و کوپلیمرهای استایرن / آکریلونیتریل، استایرن / بوتادیان و غیره.

شمای ۱-۱: استایرن و پلی وینیل پیرولیدن و پلیمریزه شدن آنها [۸].

ب: پلی اولفین‌ها:

به وسیله تهیه نانوکامپوزیت از پلی اولفین‌ها، می‌توان پلی اولفین‌ها را از سطح پلیمرهای معمولی به سطح پلیمرهای مهندسی ارتقاء داد. پلی اولفین‌هایی مثل پلی اتیلن و پلی پروپیلن در گونه‌های مختلف، اتیلن – پروپیلن را برابر، پلی ۱-بوتن و غیره بمنظور تولید نانوکامپوزیت پلیمری استفاده شده است.

ج: پلیمرهای خاص:

از این موارد می‌توان به پلیمرهای هترو سایکلیک مانند پیروول و پلی وینیل کربازول و پلیمرهای آروماتیک مثل پلی آنیلین و پلی فنیلن و نیلین اشاره کرد. پلی پیروول و پلی آنیلین بواسطه هدایت الکتریکی خود شناخته شده هستند. و پلی وینیل کربازول بواسطه پایداری حرارتی بالا و خواص نوری – الکتریکی معروف است. تحقیقات بر روی ساخت نانوکامپوزیت بر پایه های بلور مایع، استرهای سیانات و دیگر پلیمرها آغاز شده است.